

Wij Studenten...

R. De Belser, hoofdsteller.
In: *Wij*, december 1946.

Het is zoals Vermeulen zei : Om Europeeërs te worden, moeten we eerst en vooral IETS zijn.¹ We mogen gerust zeggen dat zulks op ons studenten van toepassing is, doch onder een engere vorm, zoiets als dit : ‘Om studenten te worden, dienen we eerst en vooral IETS te zijn’. En dat IETS is niet veel meer dan : begrijpen en weten waarom het gaat; daarenboven een levendige studentengeest scheppen, die meer is dan een eigen, persoonlijke geest. We denken aan Rodenbach : eensgezindheid, enthousiasme, bestendigheid en vooruit willen.² Deze ‘vier goddelijke deugden’ zijn het uitgangspunt om ons tot MENS te vormen en wel een mens die zelfstandig kan handelen. Inderdaad, zo is het: ‘Doe wel en zie niet om’. Het eerste stadium van volmaking ligt werkelijk in de student zelf en... in zijn gezonde geest. Wie het belang van een dergelijk spontaan éénvoelen niet beseft, beschikt niet over die geest, en het zal hem ook moeilijk vallen die te verwezenlijken.

Hoe zullen we die eenheid en die geest bewerken? Door samenwerking en wederzijdse verstandhouding, dat spreekt toch vanzelf. En leent ons blad zich niet best tot zulke doeleinden, alle studenten die mee willen om zich scharend, zodat het bijna op een strijdblad gaat gelijken? Inderdaad, we moeten ook een strijd leren op kleine schaal. Het moet een nieuwe stroming worden, een gezonde en een vruchtbare. Des te meer daar de oorlog ons, studenten, zowel geestelijk als lichamelijk heel wat ondermijnd heeft en de oude, pittoreske geest ietwat verdrukt, is het dan ook meer dan noodzakelijk dat we gezamenlijk op de puinen van de eertijds zo forse studentenburcht met trots en vertrouwen op de toekomst onze vlag hijsen. Die vlag is... *Wij* ! ONS blad. Het gaat ons verstand te boven dat sommigen zo weinig belangstelling aan de dag leggen voor iets dat het HUNNE is, dat hun rechten verdedigt. Kom, kameraden, het zal *Wij* zijn dat een nieuwe reuzenburcht uit de oude, vervallen dagen van het verleden doet oprijzen, maar... dat kan *Wij* niet alleen! Of weten we al niet meer wat op ons wapenschild vermeld staat: ‘Eendracht maakt macht’? Diegenen die maar enigszins hun medewerking kunnen verlenen, en hierdoor de gewelven van onze massale (dat wordt ze tenminste) burcht schoren, mogen dan ook niet aarzelen vrijwillig bij te treden. *Wij* moet de feestklok worden van alle studenten, een klok die hun gevoelens onderhoudt, verspreidt en ze met elkaar in aanraking brengt. Iedereen die dus hiertoe in staat is, zij welkom, en wij verwachten stellig reeds bijdragen voor volgend nummer in de loop van volgende week : een dissertatie, een verhaal, een vers, een verslag, een voorstel, om het even : wat degelijk is en aan de ideale studentengeest beantwoordt, wordt nooit afgewezen. Alle bijdragen van die aard kunnen aan een redactielid overhandigd worden. En nu met volharding aan het werk voor de bouw van onze reuzenvesting. Wij danken U.

DE REDACTIE

¹ August Vermeulen (1872-1945) was een schrijver en letterkundige, een Belgisch Vlaamsgezind politicus, kunsthistoricus en hoogleraar. (Zie De Belsers artikel in *WIJ* ‘Vermeulen leeft nog...’.)

² Albrecht Rodenbach (1856-1880) schreef poëzie, proza en toneelwerken die lange tijd de inspirerende symbolen van de Vlaamse Beweging zijn gebleven. Hij stichtte tal van studentenbonden en was leider van de studentenopstand (de Groote Stooringe in 1875) tegen het gebruik van Frans in het onderwijs in Vlaanderen. Hij heeft een grote impact gehad op de emancipatie van de schoolgaande jeugd. Als studentenleider heeft hij de fundamenten gelegd voor de uitbouw van de Vlaamse studentenbeweging.

N.B. In *De uilen van Minerva* noemt Ruyslinck de burgemeester van Antwerpen, Lode Craeybeckx, de nieuwe Rodenbach.